

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் - ஒரு கண்ணோட்டம் -

எஸ். குமரன்.

நீண்ட கால இலக்கிய வளம் மிக்கது தமிழ்மொழி. இதனைப் பாட்டும் தொகையுமாகிய சங்க இலக்கியங்கள் கொண்டும் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் கொண்டும் நிறுவ இயலும். பாட்டும் தொகையும் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு அமைய, கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அவ்வாழ்க்கையின் குறை நிறைகளை ஆய்ந்து அறமுரைப்பனவாக அமைகின்றன. பன்னிரண்டு அறநூல்களும், ஒரு புறநூலும், ஐந்து அகநூல்களும் ஆகிய பதினெட்டு நூல்களைக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகத் தொகுத்துள்ளனர். சங்கம் மருவிய காலத்தில் வழங்கிய நூல்களைப் 'பதினெண் கீழ்க்கணக்கு' நூல்கள் என சான்றோர் தொகுத்தனர். அடிவரையறையைக் கொண்டும், அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் பொருளைக் கொண்டும் இந்நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களாகத் திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, இன்னொ நாற்பது, இனியவை நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, இன்னிலை, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறு பஞ்சமூலம், முதுமொழிக் காஞ்சி மற்றும் ஏலாதி ஆகியவை விளங்குகின்றன. ஒவ்வொன்றும் தமக்கே உரிய தனிச்சிறப்பினைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இவற்றுள் முதல் ஒன்பது நூல்களின் தனிச்சிறப்பை ஆராய்ந்து பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

1 திருக்குறள்

உலக இலக்கியங்களுள் திருக்குறளுக்கு அன்றும், இன்றும், என்றும் தனியிடம் உண்டு என்பதைத் தமிழறிஞர்கள் நன்கு அறிவர். உலக நீதி இலக்கியங்களுக்கு இணையான கருத்துக்களும், மனித உள்ளத்திற்கு எழுச்சியூட்டும் ஆற்றலும் குறளுக்கு உண்டு. மற்ற நூல்களைப் போல் அல்லாமல் சாதி, மத, மொழி வேறுபாடு அற்று, மாந்தர் அனைவர்க்கும் ஏற்ற பொதுவான கருத்துக்களைத் திருக்குறள் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்நூல் உலகமொழிகள் அனைத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் கொண்டு இதன் சிறப்பைத் தெளியலாம்.

திருவள்ளுவர், தனது படைப்பாற்றலை வெளிப்படுத்த பாவகையிலேயே மிகச் சிறியதாகிய குறட்பாவைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டதுதான் அவரது முதல் வெற்றி. இந்நூலைப் பற்றிக் குறிப்பிட வந்த இடைக்காடர்,

'கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்' (1)

என்று இதையே உறுதிப்படுத்துகின்றார். ஒரு சிறு கடுகினுள் எழுகடல் நீர் புகுத்தாய் டிருக்கின்றது. அளப்பரும் தன்மைத்தாய் கடலின் ஆழ நீளத்தையும் அதனுள் வாழும் பன்னூறு கோடி உயிரினங்களைப் பற்றியும், பவளம் முத்துப் போன்ற அரிய பொருள்கள் பற்றியும் ஆய்ந்தறிந்து அளவிடுதல் என்பது தனித்த ஒருவரால் எக்காலத்தும் இயலாது. இதனாலேயே அந்நாளிலேயே திருக்குறளுக்கு உரைகாணப் புகுந்தவர்கள்,

' தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பருதி பரிமே லழகர் - திருமலையர்
மல்லர் பரிப்பெருமாள் காலிங்கர் வள்ளுவர்நூற்கு
எல்லையுரை செய்தார் இவர் ' (2)

என்று தனிப்பாடல் பதின்மர்பேரைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகின்றது. பத்துப்பேர் உரை எழுதிய நூல் திருக்குறள் ஒன்றே. இது மட்டுமன்றித் தற்காலத்திலும் திருக்குறளுக்குத் தெளிவுரைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திருக்குறள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என எல்லா நிலையிலான கருத்துக்களையும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற முப்பெரும் பிரிவுகளில் நூற்று முப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களாக வெளிப்படுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்து குறட்பாவாக மொத்தம் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

' அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு ' (3)

என்ற அறத்துப்பாலின் குறட்பா திருக்குறள் நூலினைத் தொடக்க,

' ஊடுதல் காமத்திற் கின்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின் ' (4)

என்ற காமத்துப்பாலின் இறுதிக் குறள் நிறைவு செய்கின்றது.

2 நாலடியார்

திருக்குறளுக்கு அடுத்து பெருமையுற்று நிற்பது நாலடியாராகும். இந்நூல் சொல் நயம் பெற்றுச் சிறந்து விளங்குவது. சங்க நூல்களின் உரையாசிரியர்களாலும் இந்நூல் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்படும் பெருமையினை யுடையது.

இது சமண முனிவர்களால் தனித்தனியாகப் பாடப்பட்டு, பின்னர் ஒரு நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டது. திருக்குறளைப் போன்றே இந்நூலும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பிரிவுகளையுடையது. இதில் நானூறு வெண்பாக்கள் உள்ளன.

இதனை ஜி. யு. போப் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். உவமைகளாலும், உலக நடைமுறைக் கூறலாலும், பழமொழிகளாலும், கதைகளாலும் உறுதிப் பொருள் உணர்த்துதலில் நாலடியார் தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. குறள் கருத்துக்கள் பல இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. இதன் காலம் கி. பி. 300 - க்குப் பிற்பட்டது எனக் கூறப்படுகின்றது.

திருக்குறளைப் போன்றே நாலடியாரும் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் கீழும் பத்து வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது; மொத்தம் நாற்பது அதிகாரங்களைக் கொண்டது.

இதன் முதல் வெண்பா அறத்துப்பாலில் செல்வம் நிலையாமை எனும் அதிகாரத்தில் காணப்படும்,

' அறுசுவை யுண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும் - வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்பர் ஓரிடத்துக் கூழெனின் செல்வமொன்று
உண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று ' (5)

என்னும் வெண்பாவாகும். இதன் பொருள் :

அறுசுவை உணவை மனையாள் விரும்பி உண்பிக்க, போதுமென்று தவிர்த்த செல்வரும் ஒரு காலத்தில் வறுமையுற்றுக் கூழையும் இரந்து உண்பர். ஆதலால் செல்வமானது நிலையுள்ளதென்று கருதக் கூடியதன்று.

நாலடியாரின் இறுதி வெண்பா, காமத்துப்பாலில், காம நுதலியல் எனும் அதிகாரத்தின் இறுதி வெண்பாவாகும்.

' கண்முன்று) உடையானும் காக்கையும் பையரவும்
என்ற யாயும் பிழைத்ததென் - பொன்னீன்ற
கோங்கரும் பன்ன முலையாய்! பொருள்வயின்
பாங்கனார் சென்ற நெறி '. (6)

இதன் பொருள் :

சிவபெருமானும், காக்கையும், இராகு என்னும் பாம்பும், என்னை என்று வளர்த்த தாயும் என் மாட்டுப் பிழை செய்தது யாது இருக்கின்றது. கோங்கரும்பு போன்ற மார்பினையுடைய தோழி! என் கவலைக்கு ஏது, பொருள் காரணமாக நம் தலைவர் பிரிந்து சென்ற கொடிய காட்டு நெறியினது கடுமையேயாகும். காமன், குயில், நிலவு, தாய், இவர்கள் துன்பம் செய்வதாகத் தலைவி வருந்தியது.

3. நான்மணிக்கடிகை

இந்நூலை இயற்றியவர் விளம்பிநாகனார் என்னும் நல்லிசைப் புலவராவார். "விளம்பி" இவரது ஊர்ப்பெயர் எனவும், நாகனார் இவருடைய இயற்பெயர் எனவும் கொள்ள வேண்டும். இவர் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டினர்.

நான்மணிக்கடிகை என்னும் இந்நூற் பெயர் நந்நான்கு வகையான நீதி மணிகளாற் கோக்கப்பட்ட ஒரு வகை அணிகலன் என விரியும். கடவுள் வாழ்த்து உட்பட நூற்று ஆறு வெண்பாக்கள் கொண்டது இந்நூல். சிறந்த நடைச் சிறப்பினையுடையது.

நீதிகளும், உண்மைகளும் இந்நூலின்கண் மிளர்கின்றன. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் இரண்டும் திருமாலைக் குறிப்பனவாயிருப்பதால் இவர் வைணவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் எனலாம். சிறந்த உவமைகளும், அறிவுரைகளும், புலமை நயங்களும், நன்கு சிறக்க இந்நூலை இவர் இயற்றியுள்ளார்.

கொல்லாமையும், புலால் உண்ணாமையும் சிறந்த அறங்கள் என இவர் வற்புறுத்துகின்றார். இவர் பரந்த உலகியல் அறிவைப் பெற்றவர். வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வீட்டுப் பேற்றினை அடைய ஒவ்வொருவரும் முயலல் வேண்டுமென்பது இவர் கருத்து.

நான்மணிக்கடிகையின் ஐந்தடி கொண்ட தொடக்கப் பூரொடை வெண்பா,

' மதிமன்னு மாயவன் வாள்முகம் ஓக்கும்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கரம் ஓக்கும்
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்
எதிர்மலர் மற்றவன் கண்ஓக்கும் பூவைப்
புதுமலர் ஓக்கும் நிறம் '. (7)

இதன் பொருள் :

திங்கள் திருமாலினது திருமுகத்தை ஒத்திருக்கும். சூரியன் அவனது சக்கரத்தை ஒத்திருக்கும். கழனிகளில் தோன்றும் செந்தாமரைப்பூ அவன்தன் கண்களை ஒத்திருக்கும்.

காயம்பூ அவனது திருமேனியின் நிறத்தை ஒத்திருக்கும். இந்நூற் கொள்கையின்படி இப்பாடலிலும் நான்கு பொருளே கூறியுள்ளார்.

இந்நூலின் இறுதி வெண்பா சொல்லின் மேன்மையை விளக்குகின்றது.

‘இன்சொலான் ஆகும் கிழமை ; இனிப்பிலா
வன்சொலான் ஆகும் வசைமனம் ; மென்சொலின்
நாவினால் ஆகும் அருள்மனம் ; அம்மனத்தான்
வீவிலா வீடாய் விடும்’. (8)

இதன் பொருள் :

இன்சொல்லால் நட்புரிமை உண்டாகும்; வன்சொல்லால் கெடு நினைவு உண்டாகும்; மென்மையான சொற்களால் அருள் நெஞ்சம் உண்டாகும்; அருள் நெஞ்சத்தால் அழிவில்லாத வீடு பேறு உண்டாகும்.

4. கார் நாற்பது

இதன் ஆசிரியர் மதுரைக் கண்ணங் கூத்தனார். இவரது காலம் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு. இதன்கண் நாற்பது வெண்பாக்கள் உள்ளன.

இந்நூல் அகத்தின் பகுதியாகிய முல்லைத் திணையின் பாற்பட்டதாகும். முல்லையாவது ஒரு தலைமகன் தனக்குரிய யாதானும் ஒரு நிமித்தத்தால் பிரிந்து செல்வான். அவன் வருந்துணையும் தலைமகள் அவன் கூறிய சொற்பிழையாது கற்பால் ஆற்றியிருத்தலாம். வேந்தர்க்குத் துணையாகப் போர் புரியச் செல்லும் தலைமகன் ‘கார் காலத்து மீண்டு வருவேன்’ எனக் காலங்குறித்துச் சென்றான். அது காறும் அரிதின் ஆற்றியிருந்த தலை அன்பினளாகிய தலைவிக்கு அப்பருவம் வந்தும் அவன் வரத் தாழ்த்திடின, ஆற்றமை விஞ்சுதல் இயற்கை. அதுவே பொருளாக இந்நூல் இயற்றப்பட்டது.

இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் எல்லாம் தலைவி, தோழி, தலைவன் என்போரின் கூற்றுக்களாக உள்ளன. ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் கார் வந்தமை கூறப்படுதலின் இந்நூல் ‘கார் நாற்பது’ எனப்பட்டது. கர்காலம் என்பது ஆவணி - புரட்டாசி மாதங்களுக்கு உரியதாகும். இதில் முல்லைத் திணைக்குரிய உரிப்பொருள், முதற்பொருள், கருப்பொருள் ஆகிய மூன்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதிலுள்ள உவமைகள் கற்போர்க்கு இன்பந் தருபவை.

தலைமகனின் கூற்றாக அமைந்த பாடல்களுள் ஒன்று,

‘எல்லா வினையும் கிடப்ப எழுநெஞ்சே
கல்லோங்கு காணம் களிற்றின் மதநாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வானம்
மெல்லவும் தோன்றும் பெயல்’. (9)

இதன் பொருள்:

மலைகள் உயர்ந்த காடுகளில் யானையின் மதம் நாறும். கரிய வானத்தின்கண் மழை மென்மையாகத் தோன்றும். ஆதலால் கரிய கூந்தலையுடையவள் இனி பொறுக்க மாட்டாள். மனமே, எல்லா வேலைகளும் கிடக்கட்டும். நீ போதற்கு எழு. இது தலைமகன் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

தோழியின் கூற்றாக அமைந்த பாடல்களுள் ஒன்று,

‘ பொருகடல் வண்ணன் புனைமார்பில் தார்போல
 திருவில் விலங்கூன்றித் தீம்பெயல் தாழ
 வருதும் எனமொழிந்தார் வாரார்கொல் வானம்
 கருவிருந்து ஆலிக்கும் போழ்து ’. (10)

இதன் பொருள் :

திருமாலின் மார்பில் அணிந்த பூமாலை போல வானவில்லைக் குறுக்காக நிறுத்தி இனிய மழை பெய்ய வருவோம் என்று சொல்லிப் போன தலைவர், மேகம் கருக் கொண்டிருந்து மழை பெய்யும் பொழுது வாராரோ? வருவார் என்றவாறு.

5. களவழி நாற்பது

இந்நூலின் ஆசிரியர் பொய்கையார். சோழ வேந்தன் ஒருவன் ஒரு சேர மன்னனை வென்ற வெற்றிச் சிறப்பைப் பாடுவதே களவழி நாற்பது. இதில் பாடப்பெற்றுள்ள செய்யுளின் மொத்த எண்ணிக்கை நாற்பத்து ஒன்று.

களவழி இருவகைப்படும். இவற்றுள் முன்னது உழவர் விளையுட் காலத்துக் களத்தின் கண் செய்யும் செய்கை. பின்னது அரசர் போர்க்களத்துச் செயல்கள். களத்தினிடம் நிகழும் நிகழ்ச்சியைப் பாடும் செய்யுளைக் களவழி என்று ஆகுபெயர். இந்நூலில் யானைப்போர் மிகுத்துக் கூறப்படுகின்றது. இந்நூலின் பாக்கள் சொற் செறிவும், பொருட் பொலிவும் கொண்டவை. உவமைகள் கற்போர்க்குக் கழி பேரின்பம் தருவன.

களவழியின் தொடக்கச் செய்யுள்,

‘ நாண்ஞாயி றுற்ற செருவிற்கு வீழ்ந்தவர்
 வாண்மாய் குருதி களிற்றுக்கத் - தாண் மாய்ந்து
 முன்பகல் எல்லாம் குழம்பாகிப் பின்பகல்
 துப்புத் துகளிற் செழுஉம் புனல்நாடன்
 தப்பியார் அட்ட களத்து ’. (11)

இதன் பொருள் :

நீர் நாட்டையுடைய சோழன், பிழை செய்தவரை கொன்ற போர்க்களத்தில் ஞாயிறு தோன்றிய காலைப் பொழுதில் போரில் வீழ்ந்தவருடைய உடம்பிலிருந்து ஒழுகும் உதிரத்தை யானைகள் காலால் கலக்க அவற்றில் பிணமும் இரத்தமும் கருங்கி, முற்பகற் பொழுதில் சேருகி, பிற்பகலில் பவளத்துகள் போல எங்கும் பரவும்.

இந்நூலின் இறுதிச் செய்யுள்,

‘ வேல்நிறத்து இங்க வயவரால் ஏறுண்டு
 கால்நிலம் கொள்ளாக் கலங்கிச் செவிசாய்த்து
 மாநிலம் கூறும் மறைகேட்ப போன்றவே
 பாடார் இடிமுரசின் பாய்புனல் நீர்நாடன்
 கூடாரை அட்ட களத்து ’. (12)

இதன் பொருள் :

முரசினையுடைய பாய்புனல் நீர்நாடன் பகைவரைக் கொன்ற போர்க்களத்தில் வேல் மார்பில் அமுந்த வீரரால் குத்தப்பட்டுக் கால்கள் தளர்ந்து யானைகள் கிடத்தல் நிலமகள் உபதேசிக்கும் உபதேச மொழியைக் கேட்டலை ஒத்தன.

6. இன்னு நாற்பது

இதன் ஆசிரியர் கபிலர். சங்க கால கபிலர் வேறு, இவர் வேறு. இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட நாற்பத்து ஒரு வெண்பாக்கள் உள்ளன.

உலகில் இன்னுதவை இவை இவை என்பதன் பட்டியல் தான் 'இன்னு நாற்பது'. ஒவ்வொரு வெண்பாவுக்கும் நான்கு இன்னுதவை கூறி நாற்பது வெண்பாவில் இதை முடிக்கிறார். மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் பொது நீதிகளையும் உறுதிப் பொருள்களையும் சுட்டி உணர்த்துவதே இவற்றின் நோக்கம்.

இந்நூலின் ஆசிரியரான கபிலர், சமயக் கொள்கையில் பொது நோக்குடையவர். சில ஒழுக்க முறைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் இந்நூலிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கின்றன. கள்ளும் ஊனும் உண்ணுதல் வெறுக்கப்பட்டுள்ளன சைன பௌத்த மதங்களின் செல்வாக்குத் தான் இதற்குக் காரணம். 'இன்னு' என்னும் சொல்லுக்குத் 'துன்பம்' என்பதே பொருள். சிலவிடத்து இனிமையன்று, தகுதியன்று, என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இந்நூலின் முதல் செய்யுள்,

' பந்தமில் லாத மனையின் வனப்பின்னா
தந்தையில் லாத புதல்வன் அழகின்னா
அந்தணர் இல்லிருந்து ஊண்இன்னா ஆங்கின்னா
மந்திரம் வாயா விடின் ' (13).

இதன் பொருள் :

சுற்றமில்லாத இல்வாழ்க்கை துன்பந்தரும். தந்தையில்லாத பிள்ளையின் அழகு துன்பமானது. துறவோர் வீட்டிலிருந்து உண்ணுதல் துன்பம். அவ்வாறே மந்திரங்கள் பயனளிக்காவிடின் துன்பம்.

இன்னு நாற்பது என்னும் நூலின் இறுதிச் செய்யுள் இப்படி ஒலிக்கின்றது.

' அடக்கம் உடையவன் மீளிமை இன்னா
துடக்கம் இலாதவன் தற்செருக்கு இன்னா
அடைக்கலம் வவ்வுதல் இன்னா ஆங் கின்னா
அடக்க அடங்காதார் சொல் ' (14).

இதன் பொருள்:

ஐம்பொறிகளை அடக்கவல்லானது தறுகண்மை துன்பம்; முயற்சி இல்லாதவன் தன்னையே மதிக்கும் மதிப்பு துன்பம்; பிறர் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளைக் கவர்ந்து கொள்ளுதல் துன்பம்; அடங்காதார் அவையில் கூறும் சொல் துன்பமாம்.

7. இனியவை நாற்பது

அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய இனிய பொருள்களை உரைப்பதாக இனியவை நாற்பது விளங்குகின்றது. இந்நூலின் ஆசிரியர் பூதஞ் சேந்தனார். கடவுள் வாழ்த்து உள்ளிட நாற்பத்து ஒரு வெண்பாக்கள் கொண்டது.

ஆசிரியர் கடவுள் வாழ்த்தில் மும்முர்த்திகளைப் பற்றிக் கூறுதலின் வேத ஒழுக்கினரா தல் வேண்டுமென்பர் ஒரு சாரார். சிவனை நான்முகனாகவும், திருமாலாகவும், சிவபிரானாகவும் வைத்து வாழ்த்துதல் சைன சம்பிரதாயமாகலின் இவர் சைனரென்பர் மற்றொரு சாரார்.

இந்நூலில் அமைந்த ஒவ்வொரு வெண்பாவிற்கும் பெரும்பான்மை மூன்று கருத்துக்கள்; சிலவற்றில் நான்கு கொண்டு முடிந்துள்ளன. 127 இனிய கருத்துக்கள் இந்நூலில் உள்ளன. இன்னு நாற்பதில் சொல்லாது விட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்ற நோக்கத்தில் இந்நூலைப் புலவர் எழுதியிருக்கலாம். இந்நூலாசிரியர் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டினர். திருக்குறள் கருத்துக்களும் இதில் விரவியுள்ளன.

இனியவை நாற்பது என்ற நூலின் முதல் வெண்பா:

' பிச்சைபுக் காயினும் கற்றல் மிகஇனிதே
நற்சவையில் கைக்கொடுத்தல் சாலவும் முன்னினிதே
முத்தேர் முறுவலார் சொல்லின(து) ஆங்கினிதே
தெற்றவும் மேலாயார்ச் சேர்வு ' (15).

இதன் பொருள் :

பிச்சை எடுத்துண்டாயினும் கற்றல் மிக இனிது. நல்ல சபையின்கண் தமக்கு வந்து உதவுதல் மிகவும் இனிது; மகளிர் வாய்ச்சொல் இனிது; அது போல, பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளுதல் தெளியவும் இனிது. கைக்கொடுத்தலாவது கற்றனவெல்லாம் வேண்டுமுன் நினைவிற்கு வந்து நின்றல்.

இந்நூலினை முடித்து வைக்கும் இறுதி வெண்பா :

' பத்துக் கொடுத்தும் பதியிருந்து வாழ்வினிதே
வித்துக்குற் றுண்ண விழுப்பம் மிகஇனிதே
பற்பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய
கற்றலிற் காழ்இனிய(து) இல் ' (16).

இதன் பொருள்:

பத்துப் பொருள் கொடுத்தாயினும் உள்ளூரிலிருந்து வாழ்தல் இனிது; விதைக்கென வைத்த தானியத்தைக் குற்றியுண்ணாத சீர்மை மிக இனிது; பற்பல நாட்களும் பழுதுபடாது நன்மையுடைய நூல்களைக் கற்பதைப் போல் மிக இனியது வேறில்லை. பத்துப் பொருள் குற்றத்திற்குப் பரிகாரமாகச் செலுத்தும் தண்டம்.

8. ஐந்திணை ஐம்பது

இந்நூலின் ஆசிரியர் கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான மாறன் பொறையனார் ஆகும். இந்நூல் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்ற வைப்பு முறையில் அமைந்த ஐந்திணைப் பகுதிகளையுடையது. ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப் பாக்களாக ஐந்து திணைகட்கும் ஐம்பது பாக்களைக் கொண்டது. இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் மிடுக்கான நடையும், மேலான பொருள் வளமும் கொண்டவை.

அகப் பொருளான காதலைப் பற்றிக் கூறுவதே ஐந்திணை ஐம்பதின் நோக்கம். இந்நூலின்கண் காணப்படும் முல்லைத்திணையில் முதல் பாடல் தோழியின் கூற்றாக இவ்வாறு ஒலிக்கின்றது:

' மல்லர்க் கடந்தான் நிறம்போலத் திரண்டெழுந்து
செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேல்மின்னி - நல்லாய்
இயங்கெயில் எய்தவன் தார்பூப்ப ஈதோ
மயங்கி வலனேருங் கார் ' (17).

இதன் பொருள்:

தலைவியே! மேகங்கள், மல்லரை வென்ற மாயோனது நிறத்தைப் போன்று கருத்து, விசம்பின்கண் தோன்றி, கடம்பமலர் மாலையணிந்து முருகப் பெருமானது வேற்படை போல மின்னி, மூன்று மதில்களையும் அழித்த சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றை மலர்கள் மலரும் படியாக வலமாகச் சூழன்று எழுகின்றன. ஆதலால் நம் தலைவர் இன்றே வருவர், வருந்தாதே.

குறிஞ்சித் திணையில் ஒரு பாடல் - தோழி தலைவனிடம் கூறியதாக வருகின்றது:

‘ எறிந்தெமர் தாமஉழுத ஈர்ங்குரல் ஏனல்
மறந்தும் கிளியினமும் வாரா - கறங்கருவி
மாமலை நாட! மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவல் நெஞ்சத்துக் கொண்டு ’ (18).

இதன் பொருள் :

அருவிகளையுடைய மலை நாட்டுத் தலைவனே! எம்மவர்களாகிய குறவர்கள் காட்டைத் திருத்தி வெட்டி ஒழுங்கு படுத்தி உழுது பயிரிட்ட திணைப்பயிர் முற்றி விட்டதால், திணைப் புனத்தை நாங்கள் மறந்தவரானோம்; இனி வாரோம். அறுவடைக்குப் பின் கிளிகளும் இனி வாரா. ஆனாலும் தலைவியினது நட்பினை மறவாதிருப்பாயாக. (நீ விரைவில் மணந்து கொள்ள என்று தோழி தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தினாள்).

தலைவியின் கூற்றாக மருதத்திணையில் வரும் ஒரு பாடல்.

‘ போதார்வண்(டு) ஊதும் புனல்வயல் ஊரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே - நீதான்
அறி(வு)அயர்ந்(து) எம்இல்லுள் என்செய்ய வந்தாய்
நெறிஅதுகாண் எங்கையர் இற்கு ’ (19).

இதன் பொருள்:

மலர்களில் தேன் பருகுகின்ற வண்டுகள் இசைத்தற்கு இடமான நீர்வளமிக்க வயலூரனுக்குத் தூதுவகை வீணாக அலைகின்ற பாணனே! நீ அறிவு மயங்கி எங்களுடைய மனைக்கு என்ன நன்மை செய்ய வந்தாய்? எமது தங்கைமாராகிய பரத்தையரது மனைக்குச் செல்லும் வழி அதோ இருக்கிறது பார். அங்குச் செல்வாயாக. (தலைவி, பாணனை இகழ்ந்து உரைத்தல்).

9. ஐந்திணை எழுபது

இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் மூவாதியார் என்னும் முதுபெரும் புலவர். இவரது காலம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். ஐந்திணை எழுபதில் ஒவ்வொரு திணைக்கும் பதினான்கு பாடல்கள் வீதம் மொத்தம் 70 பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன -இதில் 25, 26, 69, 70 என்னும் எண்ணுள்ள நான்கு பாடல்களும் மறைந்து போயின.

இந்நூலின் பாடல்கள் சில இளம் பூரணர், நச்சினூர்க்கினியர் போன்ற உரையாசிரியர் களால் தொல்காப்பிய நல்லுரைக்கு மேற்கோள் பாக்களாக எழுத்தாளப் பெற்றுள்ளன.

காதலால் கட்டுண்ட இருவரது இல்வாழ்வு அகம் - அதற்கு அன்பு இன்றியமையாதது. வெறும் காமம் அன்பாகாது. உணர்வும் உணர்ச்சியும் இயைந்த ஒரு நிலையே அன்பாகும். இயற்கையின் துணையால் தலைவனும் தலைவியும் ஒன்றுபடுகின்றனர்.

இவர்களது உள்ளுணர்ச்சி ஐவகைப்படும். அவை நட்பு, அன்பு, அருள், அறிவு, இரக்கம் என்பர். இவ்வுணர்வால் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும் ஐவகைப்படும். அவை முறையே கூடல், இருத்தல், பிரிவு, ஊடல், ஆற்றமை எனப்படும். இவை நிகழ்தற்குரிய இடங்கள்

முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனப்படும்.

இவ்வுள்ளுணர்வைப் பெற்றவர் வாழ்வே நல்வாழ்வாகும். ஆதலால் அகப்பொருள் நூல்களைப் பயின்று வாழ்வாங்கு வாழ இந்நூல் பெரிதும் துணை புரியும்.

ஐந்திணை எழுபதில் காணப்படும் முதற் பாடல்:

‘ அவரைப் பொருந்திய பைங்குரல் ஏனல்
கவரி கடமா கதூஉம் படர்சாரல்
கானக நாட! மறவல் வயங்கிழைக்(கு)
யானிடை நின்ற புணை ’ (20).

இதன் பொருள்:

அவரைப் பொருந்திய திணைப்புனத்தில் இளைய கவரிமாண்கள் களவால் மேய்கின்ற கானக நாடனே! அணிகலன்களை அணிந்த தலைவிக்கும் உமக்கும் நடுவே புணையாகவிருந்த என் உதவியை மறவற்க. அவளை மணந்து மிகிழ்விப்பாயாக என்று தோழி தலைமகனை வரைவு கடாயது இத்துறை.

முல்லைத்திணையில் தலைமகள் தோழியிடம் கூறும் சூழலாக வரும் ஒரு பாடல் :

‘ கதமுறை வானம் சிதற இதழ்அகத்துத்
தாதிணர்க் கொன்றை எரிவளர்ப்பப் பாஅ
இடிப்பது போலும் எழில்வானம் நோக்கித்
துடிப்பது போலும் உயிர் ’ (21).

இதன் பொருள்:

அன்புடைத் தோழியே! கொன்றை மரங்கள் மலர்ந்து விளங்குகின்றன. அவை நெருப்பைப் போல நாற்றிசையும் பரந்து காணப்படுகின்றன. கார் காலத்து மாலை வந்துவிட்டது. நீருண்ட மேகங்கள் வானில் உலவுகின்றன. இடித்து முழங்குகின்றன. ஆதலால் அவற்றைக் காணும் போதெல்லாம் தலைவரை நினைந்து என் உயிர் வருந்தித் துன்புறுகின்றது.

ஐந்திணை எழுபதில் பாலைத்திணைப் பாடலாக விளங்கும் கீழ்க்கண்ட பாடலும் தலைவி தோழியிடம் கூறிய கூற்றாக அமைகின்றது.

‘ பொறிகிளர் சேவல் வரிமரல் குத்த
நெறிதூர் அருஞ்சுரம்நாம் உன்னி - அறிவிட்(டு)
அலர்மொழி சென்ற கொடியக நாட்ட
வலனுயர்ந்து தோன்றும் மலை ’ (22).

இதன் பொருள் :

தோழியே! தலைவர் பிரிந்து சென்ற பாலைவனத்தில் கொண்டையுடைய காட்டுக் கோழிகள் மருள் செடிகளைக் கொத்த, செதிகள் சிதைந்து சிந்தும். சிந்திய செதிகள் வழியைத் தூர்த்தலால் வழிச் செல்வோர் கால்களைக் குத்தித் துன்புறுத்தும். அக்கொடுமையை நினைத்தால் நம் வருத்தம் மிகுகின்றது. நம் மெலிவைக் கண்டு ஏதிலார் அலர் தூற்றுக்கின்றனர். மலை மீதுள்ள கொடி நாற்றிசையிலும் காட்சியளித்தல் போலப் பழிச் சொற்களும் நாற்றிசையிலும் பரந்து ஒலிக்கின்றன என்று தலைவி அலர் கண்டு ஆற்றாது கூறிய துறை இது.

மருதத்திணையில் தலைவி பாணனை நோக்கிக் கூறும் ஒரு பாடலை அடுத்து காண்போம்.

' போத்தில் கழுத்தில் புதல்வன் உணச்சான்றான்
முத்தேம் இனியாம் வருமுலையார் சேரியுள்
நீத்துநீர் ஊனவாய்ப் பாண! நீ போய்மொழி
கூத்தாடி உண்ணினும் உண்' (23).

இதன் பொருள்.

பாணனே! உன்னால் என் தலைவர் அன்பற்றவரானார். முன்பு, என் கழுத்திடத்துத் தழுவினமைந்தார். என் புதல்வன் பாலுண்ணை, யாம் மூப்பினையடைந்தோம், நீ இங்கிருந்து நீங்கிச் செல்க. தலைவர் இளைமையும் எழிலும் உடைய பரத்தையர்பால் சென்றுள்ளார். நீ சென்று தலைமகற்கு இவற்றைக் கூறு. பரத்தையர் முன்பாக நாடகமாடு. குடிவகைகளை விரும்பிப் பருகு. இறைச்சியை விரும்பி உண். இது பாணற்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் முதல் ஒன்பது நூல்களை மட்டுமே இக்கட்டுரையின் வழி பார்த்தோம். எஞ்சியுள்ள திணை மொழி ஐம்பது முதல் ஏலாதி வரையிலான ஒன்பது நூல்களையும் கட்டுரையின் இரண்டாம் பாகத்தில் காண்போம்.

பொதுவாகவே, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பயன்பாடு குறைந்து வருவதாக ஒரு கருத்து நிலவுகின்றது. நன்கு ஆய்ந்து பார்க்குமிடத்து, மற்ற சங்க இலக்கிய நூல்களைப் போன்று இவையும் வாழ்வைச் சீர்செய்யும் சிறந்த கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதை உணரலாம். ஆக, ஏனைய நூல்களைப் போன்று இவற்றின் பயன்பாட்டையும் உறுதிப்படுத்துவோமானால் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் என்றும் நிலைத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடிக்குறிப்புகள்

1. திருவள்ளுவ மாலை
2. தனிப்பாடல் - திருக்குறள், கி. வா. ஜ. பதிப்பு, பக். 18
3. திருக்குறள்
4. திருக்குறள். 1330
5. நாலடியார். 1
6. நாலடியார். 400
7. நான்மணிக்கடிகை. 1
8. நான்மணிக்கடிகை. 106
9. கார் நாற்பது. 24
10. கார் நாற்பது. 1
11. களவழி நாற்பது. 1
12. களவழி நாற்பது. 41
13. இன்னு நாற்பது. 1
14. இன்னு நாற்பது. 40
15. இனியவை நாற்பது. 1
16. இனியவை நாற்பது. 40
17. ஐந்திணை ஐம்பது. 1
18. ஐந்திணை ஐம்பது. 18
19. ஐந்திணை ஐம்பது. 22
20. ஐந்திணை எழுபது. 1
21. ஐந்திணை எழுபது. 18
22. ஐந்திணை எழுபது. 29
23. ஐந்திணை எழுபது. 47